

Ministeren, kun i al Almindelighed. Ja, det bliver vist ikke let for Embedsmændene saadan forud at klare sig, i hvilke Tilfælde de skal gaa ud fra, at Manden er en Forbryder, og i hvilke ikke. Man maa vist give en Bankinspektør den Ret, at naar han gaar ud for at kontrolere en Bank, saa gaar han ud fra, at han staar overfor hæderlige Folk; andet Grundlag kan han ikke staa paa. En Modifikation, der siger, at han kun i al Almindelighed skal gaa ud derfra, kan ikke anvendes. Og det ved det nuværende Ministerium jo bedre end andre, hvor vanskeligt man kan være stillet. Den højtærede Handelsminister skulde spørge Finansministeren, om han var ganske paa det rene med Glückstadts Hæderlighed i sin Tid, da han forhandlede med ham om Godkendelsen af hans Opgørelse, og da han godkendte Glückstadts Opgørelse og kasserede Bankinspektørens Opgørelser. Spørg den højtærede Finansminister, hvad han mente den Gang om Mandens Hæderlighed. Jeg tror, at de Fordringer, man stiller til andre, maa man først og fremmest stille til sig selv; og Fordringen til Embedsmændene skal man først og fremmest stille til sit eget Ministerium. Og lad mig føje til, hvad der er sagt om Politimesteren: Politimesterens Henvendelser bliver gjort til et saa uhyre stort Nummer til Trods for, at der ikke er sket nogen Tilsidesættelse af disse Henvendelser. Men hvordan var det med det Ministerium, som sad i 1922, af hvilket jo den højtærede Handelsminister var Medlem? Jeg tænker ikke paa Landmandsbanken i dette Øjeblik, men jeg tænker paa Andelsbanken. Er det ganske undgaaet den højtærede Ministers Opmærksomhed, at der blandt Sagens Akter foreligger et Brev, underskrevet I. V. Frank, til Justitsministeriet, jeg tror af 1. Juli 1922? Hvad gjorde Justitsministeren i Anledning af dette Brev? Det er aldrig blevet opklaret endnu. Han gjorde nemlig ingenting.

Vi faar at vide, saavel af den højtærede Handelsminister som af Venstres Ordfører (Aksel Jensen), at denne Tale om Bankloven er saamænd ganske overflødig. Hvis det er overflødigt, hvilken Banklov man har, saa er det et uhyre fordærvet Samfund, som han søger at opretholde; og det er en Anklage mod dette Samfund, hvis det er ligegyldigt, om Bankloven indeholder strenge eller slet ingen Bestemmelser. Hvis det er ligegyldigt, ved jeg ikke, hvad vi skal med Banktilsynet overhovedet; saa er det jo en Skam, at Ministeren skulde have den Ulejlighed at udnævne en ny Bankinspektør; for saa havde man jo ogsaa kunnet undvære

ham. Skal vi altsaa gaa ud fra, at der snydes og bedrages det, der nu en Gang skal snydes og bedrages, saa synes jeg, man er kommet ret langt ud i Forsvaret for den nuværende Tilstands Opretholdelse.

Den højtærede Minister talte om Andelsbanken og om Mælkeeksporten og sagde, at det har Bankinspektøren ikke undersøgt til Bunds. Ja, saa vidt jeg kan forstaa, har han undersøgt alt, hvad der var at undersøge; og han var fuldkommen klar over det, som jo er et Hovedpunkt, at der var en tvivlsom juridisk Sikkerhed. Det fremgik jo til fulde af et Responsum, som en kendt Højesteretssagfører afgav ved Rekonstruktionen af 1925, at der var Tvivl; men dog paastod vedkommende Jurist, at han ansaa det for meget sandsynligt, at den Sag kunde vindes. Men Tvivl var der. Men der var jo ingen Tvivl om, at de Folk, der moralsk hæftede for denne Gæld, maatte paa en eller anden Maade betale den. Jeg har fremhævet til Støtte for denne Opfattelse, hvad det ærede Medlem af Landstinget Hr. N. K. Kristensen har sagt. Nu siger den højtærede Minister: Ja, men den Mand er jo Part i Sagen. Ja, Part i Sagen! Ja, han var en af dem, der vidste Besked om denne Sag. Det er rigtigt, at han havde Del i Andelsbankens Ledelse, og man kan vel ikke godt gaa ud fra paa Forhaand, at et Landstingsmedlem af Venstre er en misliebige Person, hvis Opfattelse man ikke skal have Tillid til. Han var Medlem af Ledelsen af Andelsbanken og gik selv ud fra, at naar han sad i denne Stilling og var med til at yde Laan til Mælkeeksporten, var det, fordi der efter hans bedste Overbevisning var en vis Sikkerhed under en eller anden Form for de Laan, han ydede. Jeg vilde ikke nedværdige mig saa dybt, at jeg vilde anse den paagældende Landstingsmand for at være en Person, hvis Ord ikke stod til Troende. Jeg henviser atter til, at denne Landstingsmand i Udvalget angaaende Andelsbanken har fremsat en Række Betragtninger over, hvad der findes af Sikkerhed efter hans Mening. Det findes i Andelsbankudvalgets Betænkning Side 68, hvor han siger, at for det første fik man en første Prioritet i alt, hvad Mælkeeksporten ejede, baade af Bygninger, Inventar og meget andet; og for det andet havde Mejeriernes Fællesforening indskudt 2½ Mill. Kr., og desuden havde Fællesorganisationen givet Mælkeeksportens Ledelse Fuldmagt til at optage de nødvendige Laan til Driften, og denne Fuldmagt gik N. K. Kristensen naturligvis ud fra, at der stod en Række hæderlige Mænd bag, som til sin Tid vilde indfri de Forpligtelser, de var ind-